

anbefalet, at man ikke skulde nedsætte Udvalg om denne Sag, vilde jeg paa Forhaand have anset en saadan Tanke for at være ganske umulig. Her foreligger et Forslag til en Retsreform, der indeholder 1015 Paragraffer, og til hvilket Landstinget har stillet 294 Ændringsforslag af større eller mindre Betydning. I den Skikkelse, hvori Retsreformen nu kommer til os, fremsat af Justitsministeren og omarbejdet af Landstinget, kommer den som et helt nyt Forslag her i Tinget. At Tinget skulde fraskrive sig sin Ret til at gaa dette Forslag igennem eller ikke gøre sin ligefremme Pligt, at gaa det igennem, kan jeg ikke tænke mig. Jeg vil derfor meget anbefale, at man nedsætter et Udvalg, og beder Flertallet om at imødekomme Mindretallet paa dette Punkt.

Jeg ved oprigtig talt heller ikke, hvorledes Flertallet vil bære sig ad, naar vi komme til 2den Behandling. Hvis det var saaledes, at der forelaa et tidligere af Folketinget vedtaget Forslag og et tidligere af Landstinget vedtaget Forslag, kunde hvert Ting gaa tilbage til den Affattelse, det havde vedtaget forrige Gang, men det er man afskaaren fra at gøre her, thi Landstinget har jo indført en Række Ændringer i dette Forslag, som den højtærede Justitsminister har godkendt, og som vist af alle erkendes for at være væsentlige Forbedringer. Hvor mange dette er, har jeg ikke gjort op, men Landstingsudvalget var enig om en Mængde af disse Forslag. Lad os nu sige, at af de 294 Ændringer er maaske de 200 Ting, som man med Lethed kunde blive enige om, saa bliver der en Række Ændringer at stille med Hensyn til de 94 Punkter — Tallene ere grebne ganske hen i det blaa. Dette forekommer mig at være en meget vanskelig Opgave for Flertallet, naar det ikke vil føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, som den højtærede Justitsminister nu har været med til at forlade i Landstinget. Jeg anbefaler af disse Grunde Flertallet ikke at benytte den Magt, det selvfølgelig har, til at forhindre en grundig Behandling af denne Sag, der paa saa mange Punkter er ny for Tinget.

Sveistrup: Spørgsmaalet er: Skal det, vi kunne udrette denne Reform vedrørende i denne Samling, kunne gøre nogen Nytte, eller skal det ikke kunne gøre nogen Nytte? En Detailbehandling her i Tinget, for saa vidt der maatte vise sig at være Udsigt til en Forstaaelse med Landstinget, er ingenlunde udelukket, men denne Samlings Rest

vil dog være for kort til at gennemføre en saadan Detailbehandling. Skulle vi saa begynde igen i næste Samling og arbejde videre paa dette Lovforslag uden at have nogen begrundet Mening om, hvorvidt Enighed med Landstinget vil kunne opnaas? Det vilde efter min Mening være yderst upraktisk.

Til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) vil jeg sige, at jeg har den største Respekt for hans gode demokratiske Hjerter, men den Maade, hvorpaa han ledede Behandlingen af den store Retsreform sidste Gang, tyder ikke paa, at han har nogen heldig Haand til at føre en saadan Sag henimod et praktisk Resultat.

Borgbjerg: Jeg vil støtte Anmodningen om at faa denne Sag henvist til et Udvalg, og jeg tror, at alle mine Meningsfæller ere enige med mig deri. Det er, som det allerede er fremhævet, et helt nyt Forslag, der for 1½ Aar siden blev forelagt i Landstinget af Justitsministeren, vi have ikke haft med det at gøre. Hans Forslag var et helt andet Forslag end det, vi i 4—5 Aar have beskæftiget os med. Dernæst er der foretaget store Ændringer i Landstinget. Jeg synes derfor, en Udvalgsbehandling er nødvendig. Deri ligger ikke, at Sagen ikke kan fremmes i Aar. Der vil sikkert blive arbejdet med den største Flid og Ihærdighed.

Naar det ærede Medlem rettede nogle bebrejdende Ord til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), som denne sikkert selv vil svare paa, vil jeg som udenforstaaende sige, at bedre Ledelse end den, Folketingets Retsreformudvalg havde fra 1901 til 1903, har vistnok intet Udvalg i dette Ting nogen Sinde haft. Det ærede Medlem fra Viborg sad ikke i Udvalget og kan altsaa ikke kende noget dertil, men det blev almindelig anerkendt. Jeg tror overhovedet, at det var et af de bedste og dygtigste Udvalg, der nogen Sinde har arbejdet her. Det ærede Medlem fra Viborg har aldeles ikke Ret til at give Ledelsen Skylden for, at Retsreformen strandede. Der blev udarbejdet og fremsat en god Retsreform, og naar den ikke er bleven til noget, ligger Skylden derfor i, at vi have haft en Regering, der ikke har magtet at gennemføre den, en Regering, der ikke har villet gennemføre den, en Regering, som ikke har brugt sin grundlovmæssige Ret til at gennemføre den. Det er Stillingen.

Hvis der ikke nedsættes Udvalg, vil